

Torre de defensa de can Cànoves

Pineda de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: La Mora, s/n
Emplaçament A la falda de Montpalau

Coordenades:

Latitud: 41.639365779344
Longitud: 2.6766420900822
UTM Est (X): 473069
UTM Nord (Y): 4609788

Classificació

Número de fitxa 08163 - 85
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVI
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Observacions protecció: Decret de 22 d'abril de 1949 sobre protecció dels castells espanyols (BOE, 125, de 5 de maig de 1949).
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari IPA, núm. 8832
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 002402700DG71A0001RM
Fitxes associades:

[Can Cànoves](#)

[Jaciment de can Cànoves](#)

[Relloctge de sol del mas Cànoves](#)

Autoria de la fitxa

Jordi Montlló Bolart

Data de registre de la fitxa:

dt., 23/04/2024 - 07:08

Descripció

Torre de defensa o de guaita de planta quadrada, aixecada a partir de l'atac del pirata Dragut.

Consta de planta baixa i dos pisos coberts amb voltes. L'accés es fa des de l'interior de la casa, mitjançant el cos annex que uneix la torre i la masia. Una escala de cargol de pedra comunica les diferents plantes. Totes les finestres tenen la llinda i els brancals fets amb grans carreus de pedra ben treballada. Destaca la finestra de la primera planta d'estil gòtic amb arcs conopials, on sobresurten dues cares, d'una dona i d'un home, a l'intradós.

El parament és irregular excepte les llindes i brancals de les finestres i les pedres cantoneres que són carreus de pedra ben escairats.

Observacions:

Per sota del finestral gòtic sembla que hi hauria hagut un rellotge de sol, del qual no en queda cap rastre.

Història

La primera referència documental del mas data de l'any 1148. L'any 1215 el senyor de la casa, que era de franc alou, era el cavaller Berenguer de Canovis. Durant l'Edat Mitjana només existia l'edifici de la masia però després dels atacs dels corsaris turcs de l'1 d'agost de 1545, es va edificar aquesta torre que servia d'amagatall i refugi; en cas de produir-se un atac, Només calia enretirar els taulons de fusta que comunicaven la casa amb la torre, que esdevenia llavors inaccessible. Al segle XVII es va construir una capella que unia la casa amb la torre. La propietat del mas ha estat de la família Cànovas fins al segle XVIII. Posteriorment ha estat propietat de les famílies Prat de Sant Julià, Casanova i Vives.

Després dels atacs dels corsaris turcs de l'1 d'agost de 1545, es va edificar la torre que servia d'amagatall i refugi. En cas de produir-se un atac, només calia enretirar els taulons de fusta que comunicaven amb la casa per esdevenir així inaccessible.

Bibliografia

BONET i GARÍ, Lluís (1983). *Les masies del Maresme. Estudi de les masies, elements defensius, ermites i molins*. Barcelona: Centre Excursionista de Catalunya i Editorial Montblanc; pp. 323, 326 - 330.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.](#)

